

Reconstruint la professionalitat

Víctor BLASI i PALACÍN

1. Per què un arquitecte?

La majoria de la gent té una imatge molt concreta i delimitada d'un arquitecte: aquell professional liberal encarregat de dissenyar i coordinar els diferents intervingents a l'hora de construir edificis, tant unifamiliars com plurifamiliars. I, de fet, el desenvolupament de l'economia, tant a Andorra com als països veïns, ha provocat que l'arquitecte esdevingués una peça clau, sobretot per als grans promotors. És aquell tècnic que ha d'assolir els màxims rendiments constructius respecte a la matèria primera de què es disposa: el sòl urbanitzable.

Així, entre els anys 2000 i 2003 es van generar una gran quantitat de projectes d'habitatges plurifamiliars, ja que el moviment econòmic així ho demanava. Aquest creixement desmesurat i incontrolat ha afavorit només els promotors i, de retruc, les administracions públiques, que han basat els seus ingressos, principalment, en les taxes urbanístiques.

Això, evidentment, i com molts arquitectes ja apuntaven, s'ha acabat.

Sembla que ja no hi hagi res més a fer per als arquitectes. I probablement sigui així si ens continuem basant en el model establert durant els anys de bonança econòmica.

Per això, des del col·lectiu d'arquitectes estem engegant diferents accions per tal de reconstruir, reinventar i recuperar la nostra professió.

La figura de l'arquitecte representa molt més del que fins ara tothom li ha atribuït, ja que la seva formació li permet conèixer molts camps diferents de treball i coordinar diferents intervingents per tal d'assolir l'execució de tasques infinitament diverses.

El nostre treball com a col·lectiu va més enllà d'una simple materialització constructiva d'habitatges. Les nostres funcions no sols van més enllà de «construir», sinó que han d'inspirar la societat en camps com l'urbanisme, el paisatgisme, les instal·lacions temporals, la cultura, els esports, els centres urbans, entre d'altres, com a àmbits de treball, de mobilitat, de funcionalitat, d'integració, de sostenibilitat, que emocionin, que facilitin el seu ús, que generin uns valors i unes vivències, ja que la nostra feina té un efecte constant i perdurable en els usuaris de l'arquitectura,

que ho som tots, perquè tots la vivim, tots la utilitzem. Lluny de ser un «art» destinat a uns quants privilegiats, configura l'essència de la vida de tots (dormir, menjar, treballar, jugar, conduir..., a la fi, viure i gaudir): estem constantment interactuant amb espais, vivint-los, experimentant-los.

I, alhora, també hi ha altres tasques que han de desenvolupar els arquitectes, des del punt de vista del seu coneixement de tots aquells aspectes que s'hi relacionen, com ara l'assessorament i la determinació a l'hora de valorar, taxar, peritar immobles o a l'hora d'assessorar la societat per tal d'aconseguir més eficiència energètica dels edificis i espais on vivim cada dia. I, sobretot, de garantir als diferents usuaris la màxima excel·lència del bé immoble o dels requeriments administratius exigits.

2. L'arquitecte. Què representa?

Per això, l'arquitecte representa aquesta garantia. La garantia del coneixement assolit per poder oferir un servei complet. Garantia que es deriva de les obligacions i els deures propis que la figura de l'arquitecte porta implícits, tant des del punt de vista de la regulació deontològica que l'afecta, i que ha de respectar, com de la seva responsabilitat envers la funció que desenvolupa.

L'arquitecte ha de mantenir la independència de criteri en la seva actuació professional, tant oficial com privada. Ha de vetllar per l'acompliment de les diferents normatives que afecten l'edificació i l'urbanisme.

Cal que tothom es conscienciï d'aquesta responsabilitat i sobretot que l'Administració pública ho tingui en compte en tots els aspectes relacionats amb l'arquitectura, i no només per la creença que l'arquitecte sigui una garantia en si mateix pel fet de tenir l'obligatorietat d'una assegurança de responsabilitat civil.

Des de sempre, el col·lectiu d'arquitectes ens hem posat a disposició de les diferents administracions públiques per ser la seva referència a l'hora de millorar els diferents criteris i aspectes respecte a tots els treballs d'arquitectura, edificació i urbanisme que aquestes administracions públiques han de regular.

3. El Col·legi d'Arquitectes d'Andorra. La funció pública

Aquesta és la voluntat del col·lectiu d'arquitectes, voluntat que deriva de la regulació establerta l'any 1999, en què es va aprovar la Llei de regulació dels professionals de l'arquitectura.

Deontologia

Des d'aleshores, el Col·legi d'Arquitectes d'Andorra ha estat i és el vehicle mitjançant el qual es regulen els diferents aspectes i codis deontològics que afecten la professió.

Alhora, es tracta d'una corporació de dret i funció públics, oberta a tothom, i que ha de vetllar tant per la defensa dels aspectes que afecten els mateixos arquitectes, com per fer respectar el codi deontològic i afavorir les bones pràctiques en el desenvolupament de la nostra tasca.

Legislació

Actualment, el Col·legi d'Arquitectes ha encetat una sèrie de contactes amb totes les administracions per tal d'assolir uns acords que permetin un millor desenvolupament de l'arquitectura en tots aquells àmbits que l'afecten.

Hem presentat al Govern una proposta de llei d'ordenació de l'edificació que permetrà millorar ostensiblement les garanties relacionades amb el desenvolupament de la professió, cosa que redundarà en un millor servei i millors garanties a la societat.

Igualment, hem presentat al Govern i a tots els comuns una proposta de plecs de bases per als concursos d'arquitectura, que millora el Reglament de concursos aprovat l'any 2007, bàsicament pel que fa als aspectes que se'n deriven, és a dir, perquè tots els arquitectes tinguin unes condicions de valoració equitables i neutrals, i s'afavoreixi l'accés de tots els arquitectes a qualsevol concurs d'arquitectura. I que, alhora, faciliti la tasca de les diferents administracions, ajudant-les a ser més àgils en aquests aspectes i evitant males interpretacions.

Obertura econòmica

En relació amb l'obertura econòmica, el COAA està treballant per continuar sent la garantia de referència per a la societat a l'hora de regular l'exercici de la professió d'arquitecte, tant per part dels arquitectes d'Andorra com dels possibles arquitectes forans que vulguin exercir la seva professió al Principat.

I, de la mateixa manera, també per oferir l'assessorament necessari als nostres col·legiats a l'hora de poder exercir la professió a l'estranger, ja que aquest aspecte ens permetrà poder exportar els nostres coneixements i, alhora, seguir desenvolupant la nostra professió des d'aquí.

Tècnics de l'arquitectura

La voluntat de servei del COAA envers el món de l'arquitectura ens ha de permetre també incorporar altres tècnics de l'arquitectura que actualment no poden gaudir de les condicions de què disposen els arquitectes.

Cultura i formació

De la mateixa manera, el COAA està organitzant periòdicament formacions específiques per als tècnics de l'arquitectura en camps diversos com ara l'eficiència energètica, els entorns de protecció i els diferents avenços en materials i solucions constructives que permetin millorar els nostres béns immobles.

El COAA també és l'encarregat d'organitzar debats, conferències i exposicions per fer més avinent l'arquitectura a la societat i, així, generar opinió en la societat i el món cultural, perquè tant les administracions com els particulars i el públic en general siguin conscients del paper important que se'ns encomana: no únicament facilitar la creació d'una arquitectura com més agradable millor, sinó ajudar a fer-la el més útil i sostenible possible per a tots.

Aquests són els anhels que actualment té la nostra professió, que, lluny de desaparèixer, s'ha de reinventar i adaptar, com sempre ha fet, a les necessitats i als requeriments de la societat.

Víctor BLASI i PALACÍN,
arquitecte i degà del Col·legi Oficial d'Arquitectes d'Andorra